

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 6 frt. Fél évre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Előfizethető csupán a kiadóhivatalban lehet B. Gyarmaton.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a nyiltérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések díja: három hasábos petítor 5 kr. — Nagyobb és többszöri hirdetések jutányosan eszközölhetnek.

Bélyeg minden beíratásnál 30 kr.

Nyiltér garmond sor: 20 kr.

A gabona konjunktura.

Marczius hava minden esztendőben nevezetesen határidő a magyar gabonaüzletben, mert ekkor veszi kezdetét a tavaszi határidő kötelezettségek lebonyolítása. Sokat vitatkoztak a felett, írja a „Magyar Pénzügy” közgazdasági szaklap, hogy a gabonaüzletben a tavaszi vagy őszi határidő bir-e nagyobb jelentőséggel. Mindkettő nagy jelentőséggel bir, mert lényegesen hozzájárulnak az árak szabályozásához, de részünkről azokhoz csatlakozunk, kik a tavaszi határidő üzletnek tulajdonítanak nagyobb fontosságot. Ezek előre boesátása után sietünk konstatálni, hogy a folyó évi tavaszi határidő még különös fontossággal is bir, mert a vidéki spekuláció is több évi szünetelés után élénk részt vett a határidő üzletben. Nehány év előtt a vidék tudvalevőleg nagy és érzékeny veszteséget szenvedett határidei üzletekben. A vidék azonban a veszteségeken okult és a folyó gabna campagneban általában szerencsésen operált, úgyiszólván teljesen magához ragadta a kiviteli üzletet és határidei kötelekre vonatkozólag is oly körültekintéssel járt el, hogy a fővárosban az eljárás a legnagyobb feltűnést keltette.

Ugyan-e tárgyról a „Magyar Kereskedők Lapja” a következő fontos megjegyzéseket teszi: A budapesti piacon kivételes állapotok uralkodnak a határidő üzleti kötelezettségek lebonyolítása folytán, mert a buzatalajdonosok nem árú-jok előnyös értékesítésében lelik hasznukat, hanem határidő kötelevelők olesó visszaszerzésében. És így daczára a csekély hozatalnak, piacunkon mindég tulnyomó kínálat fejlődik, midőn a határidőre esnek. Míg ezen egészségtelen viszony nem szűnik meg, addig az üzlet lényeges jávulása alig várható. A kivitel államásokon folyton vesz buzát és árpát és az államásokon fizetett buza árak 30—40 krral is magasabbak, hasonlítva a budapesti piacon elért árakhoz. A külföldi piacok csendes irányzatot jelentenek. Magyarországon a buza árállások a legolesőbbak az összes termelő országok közt, pedig tény, hogy úgy a termelő mint fogyasztó államokban

a buzaminóségek hiányosak és jó buzaminóségek csakis hazánkban kaphatók. Minthogy azonban a budapesti piacon a beraktározott buzák többnyire keverték és a kivitel csak egyenlő származásut keres, a kivitel ezután is mellőzni fogja a bpesti piacot olesőbb árai daczára, és inkább magasabb árakon államásokon fogja szűkségletét beszerezni, mert a kivitelnél az árkülönbözet nem játszik szerepet és a jó minőség a fődolog. Gazdáink különben igen okszerűen viselik magukat Budapest és Bécs baisse-tőrekvéseivel szemben, mert vajmi kevés a kínálat és így alulról az ajánlatok legkevésbé sem eszközölnek nyomást a nagy piacokra. Legközelebb már az időjárás is nagy szerepet fog játszani és döntő befolyást gyakorolandnak a vetések állásáról és fejlődéséről érkező hírek az üzlet fejlődésére.

Nógrádvármegye közigazgatási bizottságának félévi jelentése.

(Folytatás, lapunk 10 és 11-ik számából térhiány miatt kimaradt.)

Az igazságügy miniszterium ügykörét illetőleg.

Börtönügy.

E szakot illető kimutatásokat IV. alatt mellékelve jelentjük.

1. Hogy börtön vizsgáló bizottságunk a börtön épületeket úgy biztosság, mint rend és tisztaság tekintetében kifogástalannak találta.

2. Az őrszemélyzet magatartása, a rabok fegyelmezése, élelmezése, ruházatának s fekhelyeiknek tisztasága minden kíváncsalomnak megfelelnek.

3. Halálozási eset 2, szökés, örülési és öngyilkossági eset nem fordult elő.

4. A központi börtönben lévő rabok szabó és asztalos műhelyekben, valamint szőlőművelési munkával való foglalkoztatása a fegyelem és rend szabályainak pontos betartásával eszközöltetik.

A honvédelmi miniszterium ügykörét illetőleg.

E szakot illető kimutatást VI. alatt mellékelve tiszteletteljesen jelentjük, hogy a folyó évi sorozás szisztematikus eredménye, az erről annak idején felterjesztett előnki jelentések szerint kielégítőnek nem mondható.

A földművelés ipar és kereskedelemügyi miniszterium ügykörét illetőleg

kiválóbb mozzanatokat nem jelenhetünk; sajnosan kell azonban felemlitenünk, hogy az őszi termés várakozáson alólinak bizonyult, a phylloxera által itt-ott még meg-

kimélt szőlő területek pedig csak igen csekély termést adtak.

A közmunka és közleked. miniszterium ügykörét illetőleg.

A közmunka és közlekedésügyi főbb mozzanatokról szóló jelentésünket az V. szám alatti kimutatás csatolása mellett következőkben öszpontosítjuk:

a) Állami utak.

A vármegye területén keresztül vonuló mindkét államút állapota ezen és második felében jónak volt mondható és a közlekedés azokon sehol fennakadást nem szenvedett.

A budapest-vác-kassai államúton, Vadkert és Pest megye határa közötti szakaszának fenntartására 1887. évtől kezdve a somlyóhegyi kőbánya kőzete használtatott, miután azonban a nevezett kőből előállított kavics minősége az út nagy forgalmának meg nem felelt, ennél fogva a közmunka és közleked. miniszter úr ő nagyméltósága által a szóban lévő államút kavics szállítására kötött szerződés felmondott és a fenntartási anyag biztosítása tekintetében a közigazgatási bizottság egyik kiküldött tagjának közre működése mellett a kir. építészeti hivatalnál a szabályszerű versenytárgyalás megtartott, melynek eredménye felsőbb helyen jóváhagyatván, a kavics szállítással 1892. év végeig Gláser József vállalkozó hivatott meg, megjegyezve, miszerint az újból kötött szerződés szerint a budapest-vác-kassai államút Vadkert és Pest megye határa közötti szakaszának fenntartására 1889. évtől kezdve részint a mohorai, részint pedig a diósjenei Závos hegyi kőbányából szállítandó kő minőségű fekete trahyt kő, mint kavics alkalmazandó.

Az 1888. évi állami költségeloirányzat terhére az állam utakon eszközözendő kavics szállítás a folyó évi okt. havában szabályszerűen felülvizsgáltván, a fenntartási kavics beigazazása az államutakon a kellő időben eszközöltetett.

Az államutakon a múlt évben engedélyezett és helyreállítandó volt új műtárgy építkezések, valamint a régiéknak javítása nem különben a budapest-vác-kassai államút 107-108. kilométer szakaszán az Ipoly folyó mentén elemi károk czimén engedélyezett útrészű illetőleg part biztosítási munkálatok és egyéb szállítások bevezették és közigazgatási bizottsági tagok közreműködése mellett részint már felülvizsgáltattak, részint pedig a legközelebbi időben szabályszerűen átvéve lesznek.

(Folytatás a vége következik.)

Tanügy.

(Folytatás, lapunk 9, 10 és 11-ik számából térhiány miatt kimaradt.)

14. A tanszermuzeumot szervező bizottság jelentése szerint: megkeresésére muzeum id. helyiségül a

TÁRCZA.

Jósaefnapra.

(Luchkovich Imre úr következő költeménnyel tisztelte meg Plachy József fűlékjárású fűszolgabíró urat.)

Pártfogónak tudlak vajniféleg
Láttam sokszor szivességet
Anélkül, hogy mint a régiidőkben
Cháron telt, — te is várj érmeket.

Hajlamló közt, mit irántam órszsz
Ybicusnak darva nincs jelen:
Jóságodért mit nekem tanultsz
Óhajom, és hálám végtelen.

Zárd szívedbe mit ma híved óhajt
S elfogadd ez óhajt zálogul,
Elfeledjen értted jónni Eris
„Polyjon élted hosszán, — boldogul!”

A „tekintetes szerkesztő úr.”

— Karcolat. —

Az első „karcolás”-t azzal kezdem, hogy bevégezem a fővárosi szilárd alapokon nyugvó s általános tekintélynek örvendő napi lapok „tekintetes szerkesztő úr”-ainak figyelmen kívül hagyását!...

Sok előfizetővel és semmi szubvencióval, vagy kevés előfizető s nagy szubvencióval, ... 15 rendes munkatárs, avagy ugyanannyi olló és végezetül megszámlálhatatlan vidéki levelezővel nagyon könnyű lapot szerkeszteni s élvezni a „tekintetes szerkesztő úr” semmiféle rendjellel nem adományozható czimét!

Hanem tessék csak megpróbálni vidéken — a helyi „helyi érdekű” hírlapot szerkeszteni!?? Tudom Istenem! hogy elfut tőle a kedve, — no meg az ambíciója! — minden realisan gondolkodó véka alá dugott s kényelmet, nyugodtságot szerető genjenek ha intum ismertetést költ a vidéki „tekintetes szerkesztő úr”-i helyzettől, — s inkább csap fel „járás”-kéménységgel megkérlek a mi szintén nem megvetendő s lealacsonyító állás kivált ha tekintetbe vesszük, hogy ez az úr is fehéren feketével dolgozik!

A különbség csak annyi, hogy a „tekintetes szerkesztő úr” a hatályosú papirost mázolja be feketére olesón; — a kéményseprő mester pedig a saját maga ábrázatját — drágán! — Es merem állítani, hogy ez utóbbi úr határozottan előnyvel bir a másik fölött, mert általános tudvalevő dolog, hogy lapszerkesztőből ipartörvényeink értelmében nem lehet kéményseprő mester, ha nem tudja kimutatni a prakszis-időt, míg ellenben „tekintetes szerkesztő úr”-nak bárki is felesaphat, ha van hozzá — nem esze! — csak egy kis-pénze, no meg egy is kevés támogatása!

Szóval ez idő szerint a „tekintetes szerkesztő úr”-i méltóság a Csáky szalmája (ne tessék valahogy a német nyelvet érteni ez alatt!), melyet boldogboldogtalan kénye kedve ezerint csépelhet. Sokan tisztá buzát, de még többben konkolyt csépelnek ki a rengő kalászból, — hanem azért akad mind akét terménynek vevője — s így a cséplők is „megélnék, ... ki hogy?

A fővárosi terményeket, hol minden en gros meg, nem szándékom, — mint már előbb is, volt szerencsém kijelenteni, — jelen karcolatom szűk keretében lekarcolni; itt csupán a vidéki termelésre reflektálok és a provincia szalmáját fogom csépelni!...

... Az igazsághoz mérten kénytelen vagyok szerényen kijelenteni, hogy én, — midőn a IV-ik gimnázium osztályból kiesaptak, — felesaptam fuvarosnak. Jómódú parasztagda apámról rám maradt négy b, két ökör s három szamar.

Ezzel a személyzettel mint tizedik igen kényelmesen s nyugodtan megéltem mindaddig, míg egy vándorgenie hozzám nem vetődött.

A nevére már nem emlékszem, hanem a beszédjére igen.

— Jó gazdúrám, ha meg nem sértem, hány iskolát végzett maga? Kérdé a vándor úr jóakarólag.

— Négyet, ... ha ki nem esaptak volna!

— Ergo: a n latinul is tud?

— Egy kis deklinációt, meg konjugációt!

— És emmyi észszel itt tepsed, itt posványosodik ebben a rongy faluban?

— Hát mi a gutát csináljak? különben nincs panasom; a fuvar mindig jól beüt, — aztán hát csak megélek valahogy!

— Ez igen szimpleksz felfogás! ... Tud-e ön írni valamit önállóan? ... már t. i. a maga koponyájából?

— Igen. Levelet.

— No hát én csak a mondó vagyok, a ki jó levelet tud írni, az megír egy jó tudósító, vezér, szak, tárcza, stb. cikket! Ha én önnek vagyok, a helyett, hogy az árendásnak a fáját, buzáját, gyapuját stb. fuvaroznám a szomszéd székvárosba, — eladnám a teherhordó állataimat s felesapnék magam teherhordó állatnak, — — hanem olyannak, — kinek „tekintetes szerkesztő úr” a cime! ...

Megértettem a beszédet s a nyolczadik cilindert kiürítve után szilárdan és részegen föltettem magamban hogy vidéki lapszerkesztő leszek.

Szándékomat tett követte. Igaz, hogy még részeg volham, de nem a bortól, hanem az irodalmi téren szerzendő dicsőségtől, — mely jobban részigit a legtűze-sebb tokajinál is, — és szegény igás marháimat potom áron eladtam, hogy a lap nélkül székvárosban vidéki „helyi érdekű” lapot indítsak.

Először kétségkedtem, vajon megengedik-e egy szűt parasztnak az emilyen merényletet, hanem midőn láttam, hogy „Előfizetési felhívásomra” sem kéri tőlem az iparendélyt, igazolványt, de még eselédkönyvet sem neki hátorodtam.

„Lehel körtje” czim alatt neki indítottam a heti lapot. Az előfizetés pompásan indult. Kiszámítottam, hogy netto 300 frt deficitem lesz, ha az év végeig kitarja minden előfizetőm.

Hanem a vándorgenie kitanított rá, hogy a szereltet hazáért mindent fel kell áldozni! Én megfogadtam a szép szót s feláldoztam mindenemet: 4 lovat, 2 ökröt s 3 szamaramat, — a 4-ik én voltam, de ezt csak utólagosan vagyok hajlandó beismerni!

Egy negyedévre előre kifizeltam a nyomdai költséget, mire is a nyomdatulajdonos hitelt is megerősíteni kész azon vállalkozatol lette, hogy „csekélysegem e tekintetben unikum az irodalom terén!”

Képzhető, hogy egy szakember tett cime kijelentése még inkább fokozza dicsvágyamat és én elkezdtem a magam fejével, a magam kezével s a magam tollával írni a saját hírlapomba (csodálatos!!).

(Folytatás a következők.)

b.-gyarmati polg. iskola muzeuma adatott át, megalapította bizottság a muzeum kezelési szabályzatát, pártolást végett felhívásokat intézett, megkereste az egyes kiadókat, tanszergyárokat stb. de mind e mellett az eredmény igen csekély. Végre Tomesko Nándor elnök az ügy támogatását kéri, mit elnök is hangsúlyozván s az ügy érdekében felolvasatja Goyo Vilmos gómról és kishonti tanfelügyelőnek az elnökség levelére irt buzdító választ.

Közgyűlés előterjesztést sajnosan veszi tudomásul s szervező bizottságot a tanúsított közönynyel szemben és serény buzgólkodásra kéri.

15. Az önszervezési szövetkezet kezelő bizottságának jelentése szerint a bizottság f. é. márcz. hó 25-én megalakult és minden előintézkedést, hogy működését megkezdhesse, megtette; miért is a tanítótestület pénztárából kölcsön kért 25 frtot vett fel, de a szabályzatban megkivánt 50 előjegyzés maig sincs meg. Végre Zelenka János t. elnök a szövetkezetbe való barátkozást 1. tagoknak melegen ajánlja.

Bizottság részéről a tagok gyűlése folytatandó.

16. Bemutatja elnök a losonczy kör f. é. májushó 14-én taatolt ülése jegyzőkönyvének azon kivonatát, mely szerint e kör a külön arvházi alapgyűléstől lemond s így mint a 13 pontban jelezve volt az időszertint a Szováthy jub. alkalmával tartott táncestély 52 frt 67 krnyi tiszta jövedelmét, valamint a behozott s a körtagjait érintő havi 5 kros gyűjtésből 3 frt 5 krt a megyei alaphoz való csatolás végett beküldötte.

Közgyűlés a nevezett körnek eme szép elhatározásáért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott

17. Elnök megbízatásához hűen az Eötvös-alap gyűjtő és osztó bizottságának f. é. augusztus 20-án Budapesten tartott ülésén részt vett, hol is az alábbi következő két indítványt tette, nevezetesen: hogy a bizottság meghívót ne nehány nappal, hanem gyűlés előtt legalább egy hóval küldje szét: másodsor, hogy az Eötvös-alap és arvházi alap egyesítsék s ön kormányzati elv alapján az Eötvös-alap alapszabályainak szellemében kezeljék, mert jelen viszonyok között a gyűjtő örök is szét forgácsoltatnak és az arvházi alapot éppen a gyűjtők t. i. a tanítók nem kezelik.

Közgyűlés indítványt magáévé tévé, társastületek az eszme támogatása végett megkeresendők.

18. Előterjeszti a jegyző, hogy mult évi közgyűlési határozat értelmében, az évkönyv kiadhatása végett, aláírási íveket boesított ki és mind tudja ezen ívek elnök által az egyes körökhöz pártolólág lettek megküldve mind e mellett azok egy kivételével maig sem érkeztek vissza kéri tehát a közgyűlést, hogy az ügy felett valamikép határozni sziveskedjék. Gyűjtés meg a közgyűlés folyama alatt folytatandó és gyűjtőívek a körelnököknek újból küldendők.

19. Elnök előterjeszti hogy a f. é. márczius 3-án tartott központi választmányi ülés határozata értelmében a testület tiszteletbeli tagjai megválasztásukról díszokmányok által lettek kiértesítve s jelzi, hogy megválasztatását Gyertyánfy István levél által, mi nyomban fel is olvastatott, szóval pedig Gönczy Pál, Scitovszky János és Péterffy Sándor köszönte meg.

(Folytatása következik)

Szjrák, 1889. márcz. 19.

Tekintetes Szerkesztő úr!

Régi eltökélésem keresztülvitelére fogom kezembe a tollat s átérve az én feladatokat, remegve nézek elébe. Meggondolandó igenis, mielőtt az ember az „ötödik nagyhatalom” egyik vidéki képviselőjéhez hiharanggal beszégetné, hogy a publikum, melynek cselekedeteit megörökíti, esetleg a hátán iparkodik majd kifejezni személyes nem tetszését. Aztán ha jó a cikk, mindegy akárki írta, de ha nincs a közönség izlése szerint, ugyan megnezzük az író nevét s attól lehet tartani, hogy túl buzgón találnak érdeklődni iránta.

En — mint a ki már jó ideje forgatom a tollat — jónak látom, minden kellemetlenség kikerülése végett eleve kijelenteni, hogy szavamát nem muszáj mind elhinni, s hogy mindazon sértéseket, melyekért esetleg halálos kardélre kellene állanom: visszavonom jóelőre.

Már most elmondhatom, hogy valamelyik tudóstőjára a szirákai aprehendálnak. Lám, lám! Ez az úr ugyanis, a szirákai mulatságok egyikét csak „tisztviselők”-ének nevezi, a másikat „urak” bábjának, miből arra a következtetésre juthatna valaki becses lapjának nyajas olvasói közül, hogy Szirákon a tisztviselők nem urak. En tehát jónak látom az illető cikket megperálni; ilykép: Szirákon a tisztviselők is urak. A mi mindenesetre megfelel a valóságnak. Hiszen úr mindenki a maga portáján. (De a szirákai tisztviselők a grófi portákon laknak. A szad.)

A másik panaszom, hogy a szirákai események túntetőleg röviden vannak érintve s a szereplők neveit keresni hasztalan a sürű betűk között.

Pedig bizonyára irgy szemekkel néznének itt vagy ott a szirákaiakra, ha tudnák . . . De ezt fenntartom: meglepetésnek és érdeklődés szempontjából elöllel elmondom, hogy gyönyörű tavaszi idők van. A szemközti ablakból, — hol olykor fehér pihés cécia szokott kedélyesen szemlélődni — vidám portorfükkel üdvözik az első tavaszi napot, mely a naplár rendszabályai ellen ma túntetést, meg pedig fényeset rendezett, oly túntetést, mely — és ez csodálatos — az egész intelligenciának egyhangulagos tetszését megnyerte. (Csak sügve rebegek: hogy márczius husát, a mint hallom, ilyen már 40 esztendeje nem ünneplik meg. Nem akarom e tekintetben szerény véleményemet kifejezni, s ezt a megjegyzést csak a leghalkabban merészelem megkoczkáztatni.)

Nunc ad fortissimum!

Folyó hó 14-én csütörtökön, gr. Degenfeld Lajos úr kastélyában műkedvelői színi előadás folyt le, a legfényesebb sikerrel. A „balkirálynő” Berezik Árpád egy felvonásos vizjátéka volt a megválasztott darab. Az ügyesen megosztott szerepeket alakították: Gróf Degen-

feld Lajosné (Füleky Belizár neje Natália), Szenessy Emma (Jozefin) úrhölgyek; továbbá gróf Degenfeld Lajos, Balásy Árpád, Desseffy Dezső, Szabó István, Szontagh Antal, Veres János. Az előadáson distinguált társaság vett részt Szirákról és a vidékről. Az estély — mert a darabot táncestély követte — a legkedélyesebb volt, mint ez természetes is, oly vendégszerető és szíves háznál, mint a minő a gróf Degenfeld Lajos úr.

Alig pihenődött ki az imént leírt mulatság, már is igénybe vette a második az idegeket. Ezuttal pik-nikről van szó, melyet gróf Degenfeld Lajos, Veres János és Balásy Antal urak rendeztek a kassinó helyiségeiben és pedig jótékony czéllal: az itteni ovoda javára. Csekély számú, de előkelő közönsége kitűnő kedvvel járta a táncot a hajnali órákig. Mondanai, hogy úgy a terem berendezése, mint az ételek és italok kitűnősége semmi kívánni valót nem hagyott. A négyeseket ugyancsak tíz pár tánczolta, de kitartó hévvel és ragyogó vidám hangulattal. Ott voltak: gróf Degenfeld Lajos és neje, gróf Wilezek Edéné és leánya Anna, br. Marschal Rudolf és neje, gr. Gyürky Ábrahám és fia Viktor, Nedeczky Géza és leánya Olga, Ondrejovich László és neje, Podhorszky Pál és leánya Ilka, Posztoczky Ivan és neje, Almásy Margit, Szenessy és leánya Emma, Schönauerné Hedvig és Irma leányaival, Balásy Árpád és neje sógorújével és többen az intelligens férfiközönség köréből.

Erignus.

Ipoly-ság, márcz. 5.)

Ritka szép ünnepély színhelye volt mult hó 28-án Ipoly-ság mezőváros. Akkor ünnepel ugyanis Herczeg Ferencz, rom. kath. kántortanító úr 50 éves tanítói jubileumát, mely alkalmul szolgált a város közönségének, hogy impozans módon nyilvánítsa öreg tanítója iránti háláját és elismerését.

Tette pedig azt annál inkább is, mert az 50 éves szolgálatért megérdemelt legfelsőbb kitüntetés, ismeretlen okokból elmaradt, habár a jubilaris tanító multja a tiszta becsület s lankadatlan buzgólkodás volt és az a mai nap is.

Ez akará pótolni mezővárosunk t. közönsége, s vett részt vallás és rangkülönbség nélkül a túntető ünnepélyen, melynek fényét csak emelé a nagy számban egybegyűlt vidéki papság és tanítóság.

Az ünnepély programja a következőleg folyt le: Az ünnepély napján d. e. 10 órákor ünnepélyes szentmise tartatott te Deummal, melyen főtiszt. Marich Agoston Drégely kerületi-esperes úr celebrált fényes segédlettel. Szt. mise után felvonult a közönség az új városkúza díszes nagytermébe, hol a helybeli rom. kat. iskolaszék tartá ez alkalommal díszülést.

Az iskolaszék tagjai kívül jelenvolt a város színejava, a drégelykerületi tanító kör Marich Agoston tanfelügyelő esperes úrral és a szalkai tanítókör küldöttsége, élőkön főtiszt. Kovács József kis-gyarmati plebános s esperes tanfelügyelővel.

A gyűlés megnyitása előtt küldöttség menesztetett a jubilarisra, s a mint az a küldöttséggel a terembe lépett harsogó éljen tölté el a termet s a műkedvelők reá zendíték a Hymnuszt.

Ezután főt. Stéger Imre helybeli plebános, mint az iskolaszék egyházi elnöke lendületes beszéddel vázoló a mai nap jelentőségét s üdvözölve a jubilarisot és az egybegyűlt közönséget, a gyűlést megnyitottak nyilvánlta, s a szót átadá főt. Marich Agoston esperes úrnak, mint a „bíbornok érsek primás” helyettesítőjének, a ki is meleg szavakkal üdvözölé a jubilarisot, mint kerülete nesztorát, s átadá a jegyzőnek O Eminentiaja kégyes leiratát felolvasás végett, melybe úgy a jubilarisra, mint a jelenvolt vendékekre főpásztori áldását küldé.

A jubilaris megható szavakban fejezé ki legmélyebb köszönetét a nem érdemelt kitüntetésért.

Erre O méltósága Pongrácz Lajos es. k. kamarás, alispán úr, úgy a megye mint a felvidéki közművelődési egyesület nevében tartott üdvözölő beszédet s az utóbbi részéről egy díszes oklevelet nyujta az ünnepeltnek.

Most Tóth Ödön a drégely-kerületi tanítóság nevében üdvözölé a jubilarisot, mint kartársat s egy igen díszes emlékbünet nyujta át kartársai nevében.

Mindezek után tek. Lestyánszky Sándor Hontvármegye főjegyzője s az iskolaszék világi elnöke vette át a szót, s a város közönsége és az iskolaszék nevében üdvözölé a mestert és meleg szavakban emlékezett meg annak érdeméről s mondá el röviden élettrajzát. Végül ő maga, mint volt tanítványa tette le a mai nap oltárára hálás elismerését és köszönetét, melynek kifejezése megindította az összes jelenvoltakat.

Végül főt. Kovács József kis-gyarmati esperes-tanfelügyelő kerületi részéről fejezé ki szerencsekívánatait az ünnepeltnek.

Erre a gyűlés bezárattott s a műkedvelők felköszöntö éneküket szűnni nem akaró éljen követé.

A gyűlés után bankett volt, melyen több mint 100. egyén vett részt. A toasztok sorát Stéger Imre plebános kezdte meg, éltetve felséges királyunkat s az egész uralkodó házat. Utána Lestyánszky Sándor főjegyző emelk poharát Magyarországi bíboros főpapjára Simor János érsekprimásra, s kitűnő eszmemenettel tartott beszédben élteté őt.

Sághi Benő ügyvéd a jubilarisra mondott egy minden tekintetben jeles beszédet, melynek úgy tartalma mint előadási módjára elragadá a jelenvoltakat. Mondott még Tóth Sándor gyerki tanító Lestyánszky Sándorra, Kovács József esperes az alispánra, Laszkáry Pál főszolgabíró a római kath. clerusra, Gyura Adolf ügyvéd a jubilarisra, Kükovits Vincze tanító a város közönségére, s még sok más számtalan.

Ezzel az ünnepély véget ért. De nem fog megszűnni annak benyomása soha ott, hol ily megható módon nyilvánodik, a volt tanítványi hála s a nagy közönség elismerése.

Lapunk 9-ik számából tértárány miatt kimaradt.

Végül nem mulasztatom el köszönetemet kifejezni úgy a jubilaris, mint tanító társaim nevében mindazoknak, kik ezen nemes tettök által elfelejtetni iparkodtak a jubilarissal felszázados multjának minden kellemetlenségeit, s ezzel nekünk bátoriságot adának röögő pályánkon kedvvel és kitartással haladni.

Brenner István,
tanító s iskolaszéki jegyző.

Szűgy, márcz. 21-én.

Tíz. Szűgyben e hó 20-án ismét tűz volt. Esti 9 órákor gyuladt ki Weisz birtokosnak a B.-Gyarmat felé vezető megyei út melletti „szalmával” fedett bér és pálinkaháza. Sajnos hogy a különben tisztességes község Szűgy, ugyszólván egyetlen évben sem lehet ment hasonló riadalomtól, s még inkább megfontolandó az eljáró közegek által, hogy a tűz fészke mindenkor egy-egy ócska szalma tető. En részemről a biztosító társulatoknak azt tanácsolnám, hogy az, ezen korhadt tűzfészkeket egyáltalán ne is biztosítsa, mert a tapasztalás azt bizonyítja hogy ezek fátumszerűleg mind le fognak égni a legrovidebb idő alatt! De hagyjuk ezt azoknak, a kiket illet, nekem sokkal kedvesebb kötelességem a szűgyi község összes lakossága nevében halás köszönetemet kifejezni a b.-gyarmati tűzoltó egyesület azon fúradhatlan tagjainak, kik Szulcz Lajos parancsnok úr vezénylete alatt midőn mi primitív tájékozatlanságunkkal jó formán tanácsalantl vesződtünk, a vész helyére herobogtak s a tüzet pár perc alatt játsza elfojtották. Adja Isten hogy ezen önfeláldozó szép példa teremtsen meg a megérdemelt elismerést és tiszteletet a b.-gyarmati tűzoltó egyelet iránt a vidéken is!

Wladár Viktor lelkész.

Hirek és Különfélék.

Eljegyzés. Csernyus Allán huszárhadnagy úr eljegyezte Muzslay Alice kisasszonyt, Muzslay Sándor rádi nagybirtokos és volt országgyűlési képviselő leányát.

Elkér. Szirákon márcz. hó 26-án igen szép egybekelési ünnepély lesz. Ugyanis Ehrenreich Berta kisasszonyt, Dr. Ehrenreich Lajos közszeretben s nagy hírből álló kitűnő orvos, és tiszteletbeli vármegyey főorvos kedves leánya e napon tartja egybekelési ünnepélyét Krausz Henrik b.-pesti bankhivatalnok úrral. Tartós és fokozódó boldogságot kívánunk ezen szép házassági frigyhez.

Gr. Zichy Nándor úr ömeltósága a Szent István társulat márcz. 21-ki közgyűlésén Simor János herceggprimás ajánlata folytán a társulat elnökévé egyhangulag megválasztatott.

Tisztelet a törvényszéki elnököl. Sándor Géza úr az ujonnan kinevezett kir. törvényszéki elnök önga, a mult hét végén Nyitráról városunkba megérkezvén, fontos hivatala elfoglalása után úgy a kir. törvényszék és járásbíró s a kir. ügyészség, mint nem különben az ügyvédi kamara tagjai által is testületileg üdvözöltetett. Vasárnap pedig városi előjáróságunk, Reményi Károly főbíró által vezetve, tisztelettel az elnök úrnál, aki a szívélyes üdvözlét megköszönése után örömmel constatálta hogy ámbár nehéz szívvél távozott Nyitráról, rokonai és sok jó barátja köréből, de a B.-Gyarmaton töltött pár nap is azon benyomást tette reá, hogy a társadalmi élet itt igen kellemes; reflektálva továbbá a városi főbíró szavaira, készséggel jelenté ki, hogy a városi intézményeket töle telhetőleg mindenkor pártolni fogja: szót végül a befejezési stádiumba jutott b.-gyarmati tagosítási perrel, melyet szintén már is tanulmánya tárgyává tett.

Városi rendkívüli közgyűlés tartott tegnap délután a képviselőtestület; — határozatairól, lapunk zirta miatt csak a jövő számban referálunk. Érdekesebb tárgyait képeztek a gymnásiumi bizottság kiegészítése s a főtűczának miként való befásítása.

Jubiläum. Feresek Gyula a b.-gyarmati m. kir. posta és távirat állomás főnöke, márcz. 21-én ünnepelte közszolgálatának 25-ik évfordulóját. Tíz évig mint katona tiszt rangal és 15 évig mint postatiszt becsülettel és szorgalommal teljesített közszolgálatot. Feresek úr 7 éve működik a b.-gyarmati postán, hol az óriási forgalommal szemben mindenki a legnagyobb rendet pontossággal és amifő: megbízhatóságot kénytelen elismerni. A jubilaris estélyen igen szép társaság gyűlt egybe, ott voltak: Scitovszky János alispán, Frideczky Lajos nyugalmazott törvényszéki elnök, Tihanyi Ferencz főjegyző Ujhelyi Boldizsár, Reményi Károly, városbíró, Hottovinszky Károly, Klevy János, Zeke Kálmán, Hanzély Márton, Kék László, Galgóczy Béla, Soóky László és Endre, Galgóczy László és Horváth Danó urak. A derek posta főnököt az alispán köszöntötte fel, utalva a közszolgálat nagy terveire, melyek a tisztviselőkre nehezdednek, s melyeknek a jubilaris 25 éven át lelkiismeretesen megfelelt majd a kedves szép háziasszonyért ártitelt a társaság poharat, ki valóban remekelt a pompás vacsorával és vacsora után a kedély hangulatot fokozó művészi zongorajátékával.

Sándor napok. B.-Gyarmaton több Sándor van, akik iránt őszinte szeretet és ragaszkodás irányul. Elsőnek kell kiemelnünk Török Sándort, kit népszerűségénél fogva mindenki „Sándor bácsinak” hív, a másik mindjárt Schmeccy Sándor barátunk. Igaz, hogy mindketten Losonczról kerültek ide, de azért most már „három próbás” gyarmatiakká amalgamizáltak. Sándor bácsinál márcz. 17-én igen szép társaság gyűlt egybe, ott volt szeretett fia: Török Zoltán országgyűlési képviselő úr. A megjelentek a legjobb kívánságokkal halmozták el Sándor bácsit, aki valóban meg is érdemli ezt; hisz ő egész életében sokat fáradozt közügyekben és mindenben, a hol a szép és nemes eszmék főgékony talajra találtak. Eljen soká! — A másik Sándor, a Schmeccy Sanyi, van-e ki e nevet nem ismeri? Jó kedélye, kedves modora, finom előzékenysége, s emellett minden nemesdolog iránti hajlandósága által mindenki szeretetét kiérdemelte. Most ugyan nagy gond van a vállain, mert

ő a lutheránus egyház mindig üres pénztárának apénztárnoka. Hogy milyen népszerű ember ő, ezt már azon körülmény is tanúsítja, miszerint nyolcvan napja előestéjén a roppant szél és hideg dacára minden jóbarátja ki-rándult a hegybe, hogy egy nagyot igyék Sanyi barátunk egészségére. Losonczy tiszteletű közlő volt Draskóczy Ede is, Losoncz város érdemes főjegyzője, ki bizonyára kellemes szituációkkal távozott B.-Gyarmat ki-rándulási helyeiről. Nem szándékunk itt épen minden Sándorról megemlékeznünk, de a listából még sem hagyhatunk ki, még két Sándort. Az egyik Tóth Sándor honvéd főhadnagy, közszereletben álló derék férfiú, ki a honvédség első szervezőse óta városunk tisztelt alakja. A másik Novák Sándor, a Zichy seniorális uradalom pénztárnoka, ki az uradalmat már 25 év óta híven és lelkiismeretesen szolgálja. Isten éltesse soká ezen jó Sándorokat!

A **Luka Ivánka** párbajból kifolyólag Hontvármegye legközelebbi közgyűlésén Bolgár János nagy-esalombai földbirtokos s megyebizottsági tag interpellációt intézett az alispánhoz, hogy van-e tudomása arról, miszerint a B.-Pesten meglatlott végtárgyalás alkalmával Gózdú Elek kir. alügyész Hontvármegye ellen sértő kifejezéseket használt. Az interpelláció nagy hatást keltett, s minden hontvármegyei ember érezte a sértettség hatását, mely egy törvényhatósággal szemben közhivatalnok részéről nemcsak ildomtalan, hanem az adott esetben méltatlan, illetéktelen és igazságtalan is. Egy királyi alügyész márcsak mégsem sértgetheti a vármegyéket. Hova fogna ez vezetni? A közgyűlésen a főispán megígérte, hogy teljes elégtételt fog szerezni Hontvármegyének!

A **községi és körjegyzők** márcz. hó 18-án tartották évi rendes közgyűlést B.-Gyarmaton a vármegyei ház kistermében. A közgyűlésre az alispán által íj. Farkas Ferencz H.-od aljegyző lett kiküldve biztosul. Draskóczy Ede Losonczvárosi főjegyző és a testület elnöke szép megnyitó beszéddel nyitotta meg a közgyűlést, mely után a közgyűlés tárgyai a legszebb rendben tárgyalattak le. A közgyűlés jegyzőkönyvét, melyben nem csak a kör és községi jegyzőket, de közvetve a községeket is érdeklő ügyek felvételtek, annak idején közölni fogjuk, s most csak annyit jegyzünk meg, hogy a nyugdíj igények a múlt évi alapon elégitettek ki. A közgyűlés fontos tárgyat képezte az igazgató választmány megválasztása, s örömmel jelezhetjük, hogy elnökül ismét Draskóczy Ede Losonczváros érdemes főjegyzője, ki a jegyzői testület osztatlan bizalmát bírja, most is egy hangulag lett megválasztva. Jegyzőül: Kétszeri István, választmányi tagokul: Borbás György, Faska Géza, Hamulay János, Herman Sándor és Homolay Gusztáv körjegyzők. Amely örömmel konstatáljuk azt, ép oly szomorúnak jelezhető azon tény, hogy a jegyző urak igen kevés érdeklődést tanúsítanak saját egyetők és így saját érdekeik iránt. Most is alig 15 jegyző vett részt a közgyűlésen, tehát 57 tün-tetett távolléte által.

Hogy **ünneplik** márczius 13-ikét Losoncon? Márczius 15-ke minden magyar ember fogalma szerint nemzeti ünnep, melyet vallás, rang, nemzetiség és pártkülömb-ség nélkül kell ünnepelni, s alkalmul felhasználni arra, hogy a hazaszeretet éllesszük és fejlesszük meg a legri-degebb keblekben is. Így ünnepeltük azt B.-Gyarmaton, hol ezen ünnepély valóban inpozans, valóban lélekemelő volt. Ily irányban akarták azt Losonczon is megünne-pelni. Peres Sándor ünnepi szónok szép beszéd, melyet a L. és V.-ben olvastunk, megis tehette a hatást. De a dolog más fordulatot vett a Klamarik-féle sörházban. Klamarik Danó pompás étel- és italai elbódították a kedélyeket. Az öreg Búsbak Kossúth toasztja még csak el volt, és Búsbak szent borzalommal nyújthatá reszkető kezét Turin felé. De Holles Danó beszéde annyira fel-villanyozta a kedélyeket, hogy valóságos tüntetés fejlő-dött ki az étteremben. Erre felállt Török Zoltán losoncz-kerületi országgyűlési képviselő, hogy leszállítsa a maga értékére Holles Danó úr szép trázisait. Török Zoltánt szőhoz jutni alig engedték. Ez azonban még semmi! Vacsora után éjfél-felé kezdődött a hadd el hadd! A felpiskált és megdühödött polgárság selejtesebb része neki ment a ki nem világított ablakoknak, nem kímélve sem a polgármesterét, sem a rendőrkapitányt sem pe-dig a közöshadseregbeli tisztet, ezeket a szent ünnep emlékére mind bevették. Valóban híres nemzeti ünnep, olyan, melynél a 48-ki nagy eszméknek még csak szik-rája sem világított és melegeit. Aztán hajdúban fel a honfű, ha az ilyen tüntetéseket és demonstrációkat a rendőrség veszi keze ügyébe.

Az első magyar általános biztosító társaság, mely vár-megyénkben is a legnagyobb népszerűségnek örvend

márcz. hó 26-án tartja közgyűlését. A már előterjesz-tett zárszámadások szerint a tiszta jövedelem 765,533 frt 98 kr. az alapszabályszerű levonások után, részvé-nyenként 152 frt osztalék fog kifizetelni. A minden megterhelhetetlen nélkül elővezetett tőz és szállítványi díj-tartalék 12,617,652 frt 10 król 13,414,368 frt 10 kr-ra a nyeresemény tartalék pedig 2,140,959 frt 23 król 2,302,983 frt 4 kr-ra emelkedett. Az árfolyam különbö-zeti számlának 300,000 frtnyi összeg utaltatott és emel-lett figyelembe veendő azon körülmény, hogy az értékpapírok egy része az 1888. decz. 31-ki árfolyamokat alapul véve, mintegy 90,000 frttal esekélyebb értékkel vételezt fel a mérlegbe. A társaság biztosítéki alapjai a múlt év végével 20,865,881 frt 27 kr-ra emelkedtek a előző év 19,608,854 frt 75 krja ellenében.

Gyászolt. Domján Pál a b.-gyarmati kir. törvény-szék volt bírja, ki 1887-dik évben nyugdíjaztatva lett B.-Gyarmaton márcz. 17-én dele 67-ik évében jobblétre szenderült. Temetése márcz. hó 18-án nagy részvét mel-lett ment végbe s ravatalára több magán családon és jó barátain kívül a királyi törvényszék tagjai is szép kos-zorút helyeztek. Domján meglehetősen vagyoni viszonyok között élt, s végrendeletében többféle hagyományt tett.

— A b.-gyarmati kir. járásbírósig már kihirdette Dom-ján Pál végrendeletét, amellyszerint az elhunyt örökha-gyó a következő hagyományokat rendelte első sorban ha-gyatéki vagyonából kiadatulni m. az erdélyi m. közmű-velődési egyesületnek 300 frtot, a felvidéki magy. köz-művelődési egyesületnek 300 frtot, a nógrádmegyei köz-körháznak 200 frtot, a nógrádmegyei nemzeti intézet-nek 100 frtot, a b.-gyarmati szegényeknek 150 frtot, a b.-gyarmati tűzoltó egyletnek 100 frtot, a b.-gyarmati állami elemi iskolának 100 frtot, a b.-gyarmati nemzeti iskolának 100 frtot, míg a b.-gyarmati polgári és evang. iskolának öcsese, néhai Bozó Gábor emlékére még éle-tében tett 100—100 frtos alapítványt. Eme hagyomá-nyokkal szemben lehetetlen a leghálásabb elismeréssel és kegyelettel nem adoznunk az elhunyt emlékének, aki, amint végrendeletében mondja, az anyagiakban külön-ben sem igen bővelkedő vérvonakai mellett, vagyoná-nak közel egytized részét juttatta az elősorolt közmű-velődési és jótékony célokra. Valóban méltó megörö-kítése ez egy köztisztelőben és szeretetben áttelt élet emlékének; vajha a nemes példa számos követőre ta-lálna, azok sorában, akiknek a sors jóval kedvezőbb anyagi helyzetet juttatott osztályrésztul a Domján Pál-nal, mert akkor Domján Pál emléke nemcsak tisztelői lelkében lesz felejthetlenné, hanem maradandó nyomat hágy a közművelődési és jótékony célok eredményes előmozdításában is. A b.-gyarmati ö. tűzoltó egylet ré-széről Domján Pál 100 frtos hagyománya folytán vel-tük a következő sorokat: Néhai Domján Pál nyugal-mozott törvényszéki bíró városunk lakosa, végrende-leletében a b.-gyarmati önkéntes tűzoltó egyletről sem feledkezett meg, melynek alapításától kezdve lelkes és pontosan fizető pártoló tagja volt s mint ilyen, a valóban pártolásra és anyagi támogatásra méltó egylet iránt me-leg érdeklődésének adott kifejezést, midőn ennek 100 frtot hagyományozott. Ez az első eset, mióta a önkéntes tűzoltó egylet fennáll, hogy annak ilyen lelkes és bőkezű hagyományozója akadt, a ki kellő képen méltányolni és elismerni tudta az egylet fűdvös célját, működésében hasznos és áldásos voltát, hogy arról, még halálos ágyán is megemlékezett! Midőn a jöttévi elhunynak hálaér-zetükből kifolyólag emlékének kegyelettel adoznunk és örök nyugodalmat kívánunk, azon óhajlásunknak adunk kifejezést, hogy e követésre méltó szép példa buzdító-lag hasson és emlékeztető jelképen vésődjék be mindeu igaz emberbarát szívébe és lelkébe! A b. gy. ö. t. e.

A **„Budapesti Hírlap”** a lefolyt hetek politikai viharaiában, küzdelmeiben jobban bebizonyította, mint valaha, hogy merészen lobogtatott zászlaján az az egyetlen jelszó áll: magyarság. Lán-goló szavatai, melyeket napról-napra kibocsátott, élénk viháza-nok keltettek az országban, s fokozták a „Budapesti Hírlap” népszerűségét; elterjedését pedig eddig pártatlan fokra emelték. A „Budapesti Hírlap” máris olvasói közt találja az ország leg-kiválóbb intelligenciáját, mely megértette, hogy a lapban a ma-gyar nemzeti politika nyer legpregnansabb kifejezést. A „Buda-pesti Hírlap” sikerének egyéb tényezői a régiek maradnak: a hitvány szervezett szerkesztőség, s a közönségnek gyors és hű kiszolgálása, tekintet nélkül a költségekre. Minden fontosabb bel vagy külföldi esemény felől rendes levelezőn kívül saját külön tudósító értesít közvetlenül; a távirati szolgálat immár oly tö-kéletesen van berendezve, hogy elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a „Budapesti Hírlap” arról rögtön ne adjon hírt és kimerítő tudósítást. A „Bu-dapesti Hírlap” politikai cikkei Kaas Ivor báró, Rákosi Jenő, Grünwald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap független, magyar, pártideket nem, csak nemzeti érdekeket ismerő szemléletben. Politikai hírel szíleskard ősszeké-tések alapján a legmegbízhatóbb forrásokból származnak. Az országgyűlési tudósításokat a gyorsírói jegyzetek alapján szer-

kesztik s az újság külsőseit vidám eseményekben tárgyalja. Ma-gyarország politikai és közléte felől távirati értesítésekkel lát-unk el rendes levelező, minőkkel minden városban, sőt nagyobb községekben is bír a lap. Európa összes metropolisaiban London-tól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott törté-nő eseményeket, mint az elektromos dróton oda futó híreket rögtön megátíratózzák. A külföldi rendes tudósítók kivül min-den fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetés-t a jai adnak gyors és bő értesítést. A „Budapesti Hírlap” e ré-lok: havonként oly összeget fordít rá, hogy megmaradjon előkelő színvonalán. A közgazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, iparos, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájékozására szük-séges. A regénycsarnokban csak kiváló írók legújabb műveit kö-zöljük. — Az előfizetés feltételei: Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr, egy hóra 1 frt 20 kr. Az előfizetők vidékéről legközelebbben postautalvánnyal eszközölhetők követ-kező cím alatt: A „Budapesti Hírlap” kiadóhivatalának, IV. ka-rület, kalap-utca 16. szám.

Horváth Danó, feloldó szerkesztő.

272 — 1889. sz. Árverési hirdetésnyi kivonat.

A b.-gyarmati kir. törvényszék mint telekhányvi hatóság közhírré teszi, hogy a b.-gyarmati takarékpénztár végrehajtásának és Meduca ezeg csatlakozott korábbi végrehajtásának Bárány István végrehajtást szennvedő elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék területén lévő B.-Gyarmaton fekvő következő ingatlanra elren-delte, egyenlő a b.-gyarmati 45. sz. tükben Bárány István nevére írt 1. sz. 42 §-ban lezalt árfolyammal számított és az 1881. évi no-venber hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött köz-beszélteteni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bá-natpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabá-ly-szerű elismervényt átsegálhatni.

Arverezni szándékosok tartoznak az ingatlan becsárának 10%.-át vagyis 110 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi no-venber hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött köz-beszélteteni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bá-natpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabá-ly-szerű elismervényt átsegálhatni.

Kelt B.-Gyarmaton, 1889. évi január hó 21-én. A kir. törvényszék mint telekhányvi hatóság.

Földessy Lajos

24 év óta teendő

magkereskedése

BUDAPESTEN

(Mária Valéria-utca 7. szám alatt.)

ajánlja kiváló minőségű, tiszta, valódi, friss, csiraképes
mezőgazdasági, kerti, erdei stb. vete-
mény-magvált.

különösen legtisztább minőségű, arankamentes francia, olasz és magyar lucerna, továbbá vörös lóhere, rétlóhere, baltacim és más berefsajok. Herereti és fűmágyógyüle-tet, réti- és legelők elkészítésére, különféle talajokra. Ta-karmányrépa-magvak, u. m. sárga és vörös buczok, valódi sárga oberndonfi és többféle őrési új fajokat kiváló minőségben és legújanyosabb áron. — Az 1884-ik évi tavaszi árjegyzék kíváncsra bementve megküldetik, a t. e. közönség majd negyedszázados bizalmát és pártfogását ki-érdemelt s jó hírét továbbra is fenntartani igyekezend.

162 — 1889. sz. Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a b.-gyarmati kir. járásbírósig 1253, 1536, 1538—1587. számú végzése által a b.-gyar-mati takarékpénztár javára Golka György ellen 190 frt, 210 frt, 180 frt, 300 frt, 300 frt és 180 frt tőke, ennek kamatai és eddig összesen 9 frt 65 kr. perkoltság követelés erejéig elrendelt biz-tositási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felöl-foglalt és 1886 frtra becsült hínót, kocsi, borok, bódók és köve-telésekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladotnak.

Mely árverésnek a b.-gyarmati kir. járásbírósig 1869—89. sz. kiküldést rendelő végzése folytán a helyszínen vagyis B.-Gyarmaton alperes lakasan és pincre helyiségében leendő esküszőlésre 1889. évi április hó 1-3 napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzték, és ahhoz a venni szándékosok ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108 §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívotnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtást követelést megelőző kielégítéshez tartanak jog-t, amennyiben részükre foglalás korábban esküszőltetett volna, és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnök vagy irásba beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

Kelt B.-Gyarmaton, 1889. évi mártius hó 9. napján.

Tomis József, kir. bír. végrehajtó.

Jó áru!

Jutányos ár!

Pontos mérés!

HUMMER MIHÁLY

fűszer-, festék-, tnea- és rum kereskedő B.-GYARMATON.

!!TAVASZ!!

1889.

1889. Gazdasági és kerti magvak jótállás mellett nagy választékban. Apró losonczyi dughagyma 1 liter 35 kr. 1889. évi töltésű bel és külföldi ásvány vizek. Valódi angol gép olaj: hordókban és kimerve. Valódi, szegedi szappan. tarhonya és. paprika. Hoffmann-féle keményítő és keményítő fény. Budapesti hengeralmi liszt legjobb minőségben. Csasz kir szab Sütő-por vagy száraz élesztő (egy csomag ára 5 kr. Használati utasítással.) Valódi boszniai aszalt szíva és kitűnő szilvaiz. Morval kék mák igen edes, őrés minden díj nélkül. Egészséges balú és papíros hejú erdélyi dió. Szikely és lipót vajjas tu-rók Erdélyi kaskaval és más bel és külföldi sajtok. Cukor, kávé, rum, tnea, olasz és amerikai rizsek, magyar és francia, pezsgőborok, villányi, érmelléki, visontai fehér, egri és szegszárdi vörös borok kitűnő minőségben. Csomogék és déli-gyümölcsök. Pörkölt kávé következő fajokból keverve: cuba, Java, moca, mellesé megilgerez hetenként kétszer frissen pörköltve. Olaj festékek 1/2 k. dobozokban. Kitűnő Ece-tek. Borostyán-olaj-festék. szoba padlókra 5 féle színekben.

Uj!

Husvétel!

Uj!

Tojást-hímző papíros. Egy csomag ára 5 kr. A hímzés oly egyszerű, hogy sem edényt sem pedig kezét nem piszkít. Vagyészeti tojás festékek következő színekben: török és carmoins piros, rózsza, kék, zöld, sárga, viola, narancssárga 1 csomag. ára 3 és 5 kr., arany, ezüst és fekete színekben 1 csomag. ára 10 kr. Használati utasítás minden csomaghoz mellékeltek.

Takarékos gazdaszonyoknak!

Kelme festékek: fakult posztó, selyem, vászon és gyapotnak olcsó kényelmes és tartós befestésére következő színekben: ezüst, szürke, sötét-zöld, rózsza, sötét-kék, bordeaux-vörös, bíbor-vörös, ibolya-kék, bismark-barna, vadász-zöld, fekete, török-vörös, china-kék és kávé-barna. Egy csomag ára 5 és 10 kr. Használati utasítással.

Minden árukat a legkitűnőbb minőségben, napi árakhoz mérten a legjutányosabban számítva, gyors és pontos kiszolgálattal mellett, bátorodom a nagyérdemű kö-zönségnek legmelegebben ajánlani.

Vidéki megrendelések napi postával eszközöltnék.

